



P O L S K A
I Z B A
INŻYNIERÓW
BUDOWNICTWA

SD/1659/15
L.dz. SD-0064-0009(11)/14
Sygn. akt KSD/10/14

Warszawa, dnia 17 lutego 2015 r.

Decyzja Nr 4/15

Krajowego Sądu Dyscyplinarnego Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity - Dz. U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zm.) w związku z art. 37 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa (tekst jednolity - Dz. U. z 2013 r., poz. 932 z późn. zm.), po rozpatrzeniu w dniu 17 lutego 2015 r. odwołania Pana _____ z dnia 8 kwietnia 2014 r. od decyzji Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Świętokrzyskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa nr 1/14 z dnia 31 stycznia 2014 r., Krajowy Sąd Dyscyplinarny Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa

utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

Decyzją nr 12/13 z dnia 10 lipca 2013 r. KSD PIIB uchylił decyzję OSD Świętokrzyskiej OIIB nr 1/13 z dnia 25 stycznia 2013 r. o ukaraniu Pana _____ karą upomnienia i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji.

W uzasadnieniu wskazał, że decyzja OSD została wydana z naruszeniem przepisów postępowania. Organ I instancji błędnie przyjął, że Pan _____ nie pełnił samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie. W związku z tym nie rozstrzygnął, czy w związku z kierowaniem robotami stalowymi przez Pana _____ nadal równolegle kierował tymi robotami, czy też został z tego zwolniony. Ustalenie powyższego jest kluczowe dla właściwego rozstrzygnięcia sprawy odpowiedzialności zawodowej Pana _____. W tym celu konieczne wydaje się przesłuchanie w charakterze świadka Pana _____ i ewentualnie kierownika całej budowy Pana _____

Ustalenie powyższego miało mieć także wpływ na rozstrzygnięcie w zakresie ukarania Pana _____ mandatem karnym. Ustalenie, że Pan _____ nie kierował robotami stalowymi umożliwi obalenie domniemań wynikających z dokumentu urzędowego jakim jest mandat karny.

Jeżeli OSD ustaliłby natomiast, że Pan _____ pomimo ustanowienia kierownika robót stalowych nadal kierował robotami w tym zakresie powinien ocenić, jaki wpływ na ewentualną odpowiedzialność miały błędy projektowe oraz odnieść się do stanu i zaawansowania robót w dniu 22 czerwca oraz w dniu 23 czerwca w chwili katastrofy.

Decyzją nr 1/14 z dnia 31 stycznia 2014 r. OSD Świętokrzyskiej OIIB uznał, że Pan [imię] ponosi odpowiedzialność zawodową w budownictwie z tytułu ukarania mandatem karnym w związku z wykonywaniem samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie oraz uznał Pana [imię] winnym popełnienia czynu polegającego na niedbałym spełnianiu obowiązków kierownika robót, o których mowa w art. 22 pkt 3 Prawa budowlanego (*kierowanie budową obiektu budowlanego w sposób zgodny z projektem i pozwoleniem na budowę*) i z tego tytułu orzekł karę upomnienia.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 13 grudnia 2013 r. przeprowadził rozprawę, na której został przesłuchany w charakterze świadka Pan [imię]. Zeznał on, że na budowie pracował dla firmy [nazwa]. Został oddelegowany do nadzorowania robót na obwodnicy [lokalizacja]. Zeznał, że nie został ustanowiony kierownikiem robót stalowych i nie składał w tym zakresie żadnego oświadczenia. Nie było też żadnego podziału obowiązków pomiędzy świadkiem a Obwinionym. Do dziennika budowy jako kierownik robót stalowych wpisał się już po katastrofie. Polecenie o wpisaniu się do dziennika budowy otrzymał od swojego przełożonego Pana [imię], i przy tym zdarzeniu obecny był Pan [imię].

Świadek zeznał, że nie posiadał uprawnień do kierowania robotami mostowymi, dlatego funkcję kierownika robót miał pełnić Pan [imię]. Fizycznie prace związane z konstrukcją wiaduktu wykonywał świadek. Pan [imię] wszystkie przęsła montował tak samo i nie zwracano mu uwagi, że wykonuje je nieprawidłowo. Świadek nigdy nie brał udziału w naradach budowy ani nie dokonywał wpisów w dzienniku budowy. Kierownikiem robót mostowych był Pan [imię]. Do zadań świadka należała organizacja budowy, ustalanie dostaw konstrukcji i ustalanie terminów montażu.

OSD wskazał dalej, że budowa wiaduktu [lokalizacja] prowadzona była do dnia katastrofy na podstawie projektu montażu konstrukcji stalowej wiaduktu drogowego [lokalizacja], rewizja [lokalizacja]. Na stronie 21 projektu opisano kolejność montażu konstrukcji stalowej, która wykonywana miała być w kilku fazach. W pierwszej kolejności należało montować dźwigary skrajne wiaduktu [lokalizacja] i [lokalizacja], następnie dźwigary [lokalizacja], przebiegające nad linią kolejową. Do ustawienia przęsła pierwszego w projekcie odnosi się pierwsza faza montażu, która obejmuje: ustawienie dźwigu, ustawienie podpór montażowych PM1 i PM2 oraz blach regulacyjnych, ustawienie stołków i blach na podporach montażowych, montaż dźwigarów D1.3, D1.2 i D1.1. Projekt wskazywał również na konieczność sukcesywnego montażu stężeń. Z projektu wynikało zatem, że montaż dźwigarów nieodłącznie związany był z montażem stężeń. Zamontowanie zaś dźwigarów na przęsle rozumieć należy łącznie z sukcesywnym stężeniem.

Prace komisji powołanej przez ŚWINB do zbadania przyczyn katastrofy budowlanej na wiadukcie [lokalizacja], wykazały, że przy realizacji tego wiaduktu doszło do nieprawidłowości, które wystąpiły nie tylko w przęsle środkowym, które uległo zawaleniu, ale także w przęsle I, którego montaż zakończył się wcześniej.

W ocenie OSD Pan [imię] nie ponosi żadnej odpowiedzialności w zakresie katastrofy budowlanej i montażu przęsła środkowego. Montaż tego przęsła odbywał się w nocy podczas nieobecności kierownika robót, którego obecność nie była wymagana. Poza tym, Pan [imię] nie dokonał w odniesieniu do przęsła środkowego żadnych wpisów do dziennika budowy.

OSD nie podzielił wyjaśnień Obwinionego w zakresie w jakim twierdził on, że Pan [imię] pełnił samodzielną funkcję techniczną w budownictwie i w związku z tym był wyłączony od kierowania robotami w zakresie montażu dźwigarów i ich stężenia. Sama

Strona wskazała, że gdyby zauważyła brak stężeń na pierwszym prześle, to mogła polecić ich natychmiastowe zamontowanie pod rygorem wstrzymania robót. W związku z tym w ocenie OSD funkcję kierownika robót mostowych w całości i bez wyłączeń sprawował Pan [] i z tego tytułu ponosi on odpowiedzialność zawodową w budownictwie.

Na Obwinionym ciążyły obowiązki kierownika robót mostowych, w tym obowiązek zapewnienia wykonania montażu dźwigarów na prześle nr I w sposób zgodny z projektem i pozwoleniem na budowę. Projekt wskazywał na konieczność sukcesywnego stężenia dźwigarów, Obwiniony zaś kontrolując ich montaż na prześle nr I nie upewnił się, czy przebiegł on w sposób wskazany w projekcie. Naruszył przez to obowiązek kierownika robót wskazany w art. 22 pkt 3 Prawa budowlanego (kierowanie budową obiektu budowlanego w sposób zgodny z projektem i pozwoleniem na budowę).

OSD wskazał także, że w związku z wykonywaniem samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie kierownika robót, Pan [] został ukarany grzywną w wysokości 500 zł, co stanowi przesłankę jego odpowiedzialności zawodowej na podstawie art. 95 pkt 2 Prawa budowlanego.

Decyzja została doręczona stronie w dniu 28 marca 2014 r.

Pismem z dnia 8 kwietnia 2014 r. Pan [] złożył odwołanie od wydanej decyzji wnosząc o jej uchylenie i umorzenie postępowania przed organem pierwszej instancji w całości.

Nie zgodził się z twierdzeniem, że Pan [] posiadający uprawnienia do kierowania robotami konstrukcyjno-budowlanymi bez ograniczeń nie pełnił samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie. Wskazał, że Pan [] był zatrudniony na etacie na stanowisku kierownika robót i został oddelegowany przez [] do kierowania robotami montażowymi konstrukcji stalowej na obwodnicy []. Jego nazwisko jest również wymienione w „Programie montażu i scalania konstrukcji na budowie” jako kierownika robót montażowych. Program ten zatwierdzony przez inwestora zawiera dokładne procedury jakościowe, określa precyzyjnie sposób prowadzenia robót montażowych i wskazuje osoby odpowiedzialne za poszczególne etapy montażu przęseł stalowych. Program obliuguje wykonawcę do prowadzenia dziennika montażu konstrukcji stalowej. Dziennik taki był prowadzony przez Pana []

Odwołujący wskazał dalej, że Pan [] i [] złożyli oświadczenia o podjęciu obowiązków kierownika robót i kierownika budowy i załączyli je do „Programu montażu konstrukcji stalowej na budowie” w rozdziale nadzoru personelu wykonawcy. Oświadczenia kierownictwa [] były niezbędne do zatwierdzenia przez Inwestora tego dokumentu. Po katastrofie oświadczenia te zaginęły w nieznanymi okolicznościach z Biura Inwestora Zastępczego.

Według Odwołującego się Pan [] znał doskonale projekt technologii montażu. Podczas montażu podejmował samodzielnie decyzje. Wiedział o potrzebie spawania stołków, wiedział jak powinien wyglądać montaż. Żaden montaż dźwigarów nie mógł odbyć się bez jego osoby.

Pan [] podkreślił, że wpisu do dziennika budowy o zakończeniu montażu dźwigarów na prześle I dokonał tylko i wyłącznie na podstawie prowadzonego przez

kierownika robót stalowych Pana [imię] dziennika montażu konstrukcji stalowej, w którym zostały odnotowane i potwierdzone jego wpisem wszystkie fazy montażu dźwigarów, w tym zamontowanie stężeń na przęsła. Sam wpis do dziennika budowy dotyczący zakończenia montażu dźwigarów nie miał formy zgłoszenia do odbioru ale miał umożliwić zaliczenie tych robót do przejściowego świadectwa płatności jeszcze w miesiącu czerwcu.

Pismami z dnia 16 czerwca 2014 r. Przewodniczący KSD PIIB wystąpił do Pana [imię] z [imię] oraz do [imię] o poinformowanie, czy Pan [imię] składał oświadczenie o objęciu funkcji kierownika robót w rozumieniu art. 41 ust. 4 pkt 1 Prawa budowlanego.

Wyjaśnienie powyższej okoliczności było istotne, ponieważ we wniesionym odwołaniu Pan [imię] wskazał, że „Pan [imię] i [imię] złożyli oświadczenia o podjęciu obowiązków kierownika robót/budowy i załączyli je do dokumentu *Program montażu konstrukcji stalowej na budowie – rozdział nadzór personelu wykonawcy*. Oświadczenia kierownictwa [imię] były niezbędne do zatwierdzenia przez inwestora tego dokumentu. Niestety po katastrofie w nieznanych okolicznościach oświadczenia te zaginęły z biura inwestora zastępczego”.

Wprawdzie w aktach sprawy znajduje się informacja GDDKiA, że Pan [imię] nie był ustanowiony kierownikiem robót do montażu konstrukcji stalowej, to jednak wobec wagi zawartego w odwołaniu stwierdzenia, należało tę informację potwierdzić.

Zarówno Pan [imię] jak również [imię] nie odpowiedzieli na powyższe pisma.

W związku z powyższym Przewodniczący KSD wystąpił po raz kolejny z pismami do [imię] a także do Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego z pytaniem, czy Pan [imię] składał oświadczenie o objęciu funkcji kierownika robót w rozumieniu art. 41 ust. 4 pkt 1 Prawa budowlanego.

Świętokrzyski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego w piśmie z dnia 26 listopada 2014 r. poinformował, że inwestor nie składał oświadczenia o objęciu funkcji kierownika robót przez Pana [imię]. Kierownikiem robót zgłoszonym przez inwestora do pełnienia funkcji kierownika robót mostowych był Pan [imię].

Natomiast Prezes [imię] w piśmie z dnia 9 stycznia 2015 r. poinformował, że Pan [imię] nie składał oświadczenia o objęciu funkcji kierownika robót w rozumieniu art. 41 ust. 4 pkt 1 Prawa budowlanego i w związku z tym [imię] nie załączył takiego oświadczenia do dokumentu „Program montażu konstrukcji na budowie” przygotowanego w ramach przedmiotowej budowy. Poza tym [imię] nie posiada żadnej wiedzy o fakcie wpisania się przez Pana [imię] do dziennika budowy jako kierownik robót.

Rozpatrując wniesione odwołanie KSD PIIB stwierdza, co następuje:

KSD PIIB podziela ustalenia faktyczne poczynione przez organ I instancji i uznaje je

za własne.

Pan [imię] we wniesionym odwołaniu wskazał, że Pan [imię] był zatrudniony na etacie na stanowisku kierownika robót i został oddelegowany przez [imię] do kierowania robotami montażowymi konstrukcji stalowej na obwodnicy [imię].

Przesłuchany w charakterze świadka Pan [imię] zeznał, że nie został ustanowiony kierownikiem robót stalowych i nie składał w tym zakresie żadnego oświadczenia. Nie było też żadnego podziału obowiązków pomiędzy świadkiem a Obwinionym. Do dziennika budowy jako kierownik robót stalowych wpisał się już po katastrofie. Polecenie o wpisaniu się do dziennika budowy otrzymał od swojego przełożonego Pana [imię] i przy tym zdarzeniu obecny był Pan [imię].

Należy więc uznać, że Pan [imię] nie pełnił samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie – kierownika montażu konstrukcji stalowych. Nadzorował prace montażowe ale właśnie jako pracownik etatowy, zatrudniony przez pracodawcę. Wykonywał obowiązki zlecone przez pracodawcę. Pracodawca oddelegował go do nadzorowania montażu konstrukcji stalowych na realizowanej inwestycji. Pracodawca polecił mu także, aby po katastrofie wpisał się do dziennika budowy. Pan [imię] nie dokonywał wpisów do dziennika budowy. Gdyby pełnił samodzielną funkcję techniczną w budownictwie byłby zobowiązany do dokonywania takich wpisów.

Poza tym w aktach sprawy znajduje się informacja GDDKiA o tym, że Pan [imię] nie był ustanowiony kierownikiem robót do montażu konstrukcji stalowej. Potwierdza to także oświadczenie Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego z dnia 26 listopada 2014 r. oraz Prezesa [imię] z dnia 9 stycznia 2015 r.

W związku z powyższym odpowiedzialność zawodową w budownictwie ponosi Pan [imię].

W tym miejscu należy przypomnieć, że w dniu 23 czerwca 2012 r. miała miejsce katastrofa budowlana polegająca na zawaleniu się stalowej konstrukcji czterech dźwigarów głównych stalowych środkowego przęsła wraz z montażową konstrukcją wsporczą na drogowym wiadukcie [imię] w km [imię] rozbudowywanej drogi ekspresowej [imię] w miejscowości [imię].

Pan [imię] na przedmiotowej inwestycji pełnił funkcję kierownika robót mostowych. Wpisał się do dziennika budowy z dniem 16 lutego 2011 r.

W piśmie z dnia 25 lipca 2012 r. Świętokrzyski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego wnosząc o wszczęcie postępowania w sprawie odpowiedzialności i zawodowej Pana [imię] wskazał, że brak stężeń stwierdzono nie tylko na prześle, które uległo katastrofie ale także na przęsle wcześniej montowanym.

Odnosnie przęsła, które uległo zawaleniu Obwiniony nie dokonał żadnych wpisów w dzienniku budowy. Montaż tego przęsła odbywał się nocą. Słusznie zatem wskazuje OSD, że nie można przypisać Panu [imię] odpowiedzialności z tego tytułu.

W dniu poprzedzającym katastrofę Pan [imię] dokonał w dzienniku budowy [imię].

następującego wpisu: „1) w godzinach nocnych (porannych) zakończono montaż dźwigarów stalowych na prześle I – (P1-P2); 2) Zakończono montaż podparć pod konstrukcje stalową przy podporach P3 i P4)”.

Pismem z dnia 22 kwietnia 2013 r. Przewodniczący KSD PIIB wystąpił do Przewodniczącego OSD Świętokrzyskiej OIIB o przekazanie do KSD PIIB w celu włączenia do akt sprawy Pana . :

- pierwotnego „Programu montażu i scalania konstrukcji na budowie”,
- poprawionego „Programu montażu i scalania konstrukcji na budowie”.

OSD Świętokrzyskiej OIIB dopiero na etapie ponownego rozpatrzenia sprawy uzupełnił akta o projekt montażu konstrukcji stalowej wiaduktu drogowego (kier. Warszawa) z maja 2012 r. Rewizja 0 i Rewizja A.

Montaż konstrukcji stalowej wiaduktu odbywał się na podstawie Rewizji 0. W pkt 6.2 projektu wskazano, że montaż konstrukcji stalowej odbywać się będzie w kilku fazach. W pierwszej będą montowane dźwigary skrajne wiaduktu D1 i D3, a kolejno montowane będą dźwigary D2 nad linią kolejową.

Faza I montażu obejmowała:

- ustawienie dźwigu,
- ustawienie podpór montażowych PM1 i PM2 i blach regulacyjnych,
- montaż dźwigarów D1.3, D1.2, D1.1
- sukcesywny montaż stężeń montażowych.

Natomiast w Rewizji A zatwierdzonej w dniu 5 lipca 2012 r. a więc już po katastrofie, wskazano następujące etapy fazy I:

- ustawienie dźwigu,
- ustawienie podpór montażowych PM1 i PM2 oraz stołków i blach regulacyjnych na podporach montażowych,
- montaż dźwigara D1.1 – 1 szt.
- montaż dźwigara D1.2 – 1 szt.
- montaż stężeń montażowych dźwigarów
- montaż dźwigarów i stężeń na przemian, aż do dźwigara D1.3 w raz z jego stężeniem.

Oba etapy fazy I pomimo, że różnią się brzmieniem, to jednak wyrażają to samo, a mianowicie nakazują sukcesywne, tj. w miarę układania dźwigarów i dokonywanie ich stężeń.

ŚWINB w piśmie z dnia 25 lipca 2012 r. wnosząc o ukaranie Pana wskazał, że Obwiniony wpisem do dziennika budowy z dnia 22 czerwca 2012 r. potwierdził zamontowanie dźwigarów stalowych na prześle nr I, natomiast z ustaleń powołanej do zbadania przyczyn katastrofy komisji wynikało, że montaż ten był przeprowadzony niezgodnie z technologią montażu i sztuką budowlaną, ponieważ brak było stężeń montażowych zarówno na dźwigarach jak i konstrukcji wsporczej.

Pan dokonując przedmiotowego wpisu do dziennika budowy

powinien sprawdzić czy zakończony montaż dźwigarów stalowych na prześle I odbył się zgodnie z projektem i sztuką budowlaną. Jeżeli nie, to powinien wskazać w dzienniku budowy odstępstwo zamontowanych dźwigarów od projektu montażu i polecić usunięcia tej nieprawidłowości. Jeżeli bowiem montaż dźwigarów został zakończony to w tej chwili powinny być one także stężone.

Powyższych czynności kierownik robót mostowych nie wykonał, a zaniechanie to rodzi właśnie jego odpowiedzialność zawodową w budownictwie.

Według art. 22 pkt 3 i 4 Prawa budowlanego do podstawowych obowiązków kierownika budowy należy:

- 3) zapewnienie geodezyjnego wytyczenia obiektu oraz zorganizowanie budowy i kierowanie budową obiektu budowlanego w sposób zgodny z projektem i pozwoleniem na budowę, przepisami, w tym techniczno-budowlanymi, oraz przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy;
- 4) wstrzymanie robót budowlanych w przypadku stwierdzenia możliwości powstania zagrożenia oraz bezzwłoczne zawiadomienie o tym właściwego organu.

Pan _____ nie kierował budową zgodnie z projektem oraz nie wstrzymał robót budowlanych prowadzonych w sposób odbiegający od projektu.

Obwiniony ponosi także odpowiedzialność zawodową w budownictwie z tytułu ukarania mandatem karnym.

Na podstawie art. 138 § 1 i 2 K.p.a. organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy bądź uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

Organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji, gdy rozstrzygnięcie sprawy wymaga uprzedniego przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego w całości lub w znacznej części. Przekazując sprawę organ ten może wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

W związku z powyższym KSD PIIB utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję. Pan _____ podlega odpowiedzialności zawodowej w budownictwie na podstawie art. 95 pkt 2 Prawa budowlanego z tytułu ukarania mandatem karnym oraz na podstawie art. 95 pkt 4 w związku z art. 22 pkt 3 i 4 Prawa budowlanego z tytułu dopuszczenia do montażu dźwigarów stalowych na prześle I bez odpowiednich stężeń.

POUCZENIE

Niniejsza decyzja jest ostateczna w toku instancji.

Strona niezadowolona z rozstrzygnięcia decyzji może ją zaskarżyć za pośrednictwem Krajowego Sądu Dyscyplinarnego, ul. Mazowiecka 6/8, 00-048 Warszawa do Wojewódzkiego

Sądu Administracyjnego w Warszawie ul. Jasna 2/4, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

Członkowie składu orzekającego:

Maria Mleczko-Król – Przewodnicząca

Danuta Paginowska – Sprawozdawca

Ryszard Feliks Kruszewski

Danuta Duch-Mackaniec

Józef Pączek



Otrzymują:

- 1.
2. OSD Świętokrzyskiej OIIB
3. OROZ Świętokrzyskiej OIIB
4. KSD a/a.

~~POSTANOWIENIE/ORZECZENIE/DECYZJA~~ ...Nr. 4/15.....

z dnia 17.02.15r. jest prawomocne(a) od dnia 27.03.15r.